

מעשה מאבא חלקייה

(2) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כג/א

אבא חלקייה בר בריה דחוני המעלג הוה וכי מצטריך עלמא למיטרא הוו משדרי רבנן לגביה ובע רחמי ואתי מיטרא זימנא חדא איצטראיך עלמא למיטרא שדור רבנן זוגא דרבנן לגביה למביע רחמי דניתי מיטרא איזול לביתה ולא אשכחוהו איזול בדברא ואשכחוהו דהוה קא רפיק יהבו להה שלמא ולא אסביר להו אפיה בפניא כי הוה מנקט ציבי דרא ציבי וمرا באחד כתפה וגלימה באחד כתפה כולה אורחא לא סים מסאני כי מטה למיא סים מסאניה כי מטה להיזמי והיגי דלינחו למניה כי מטה למטה נפקא דביתה לאפיה כי מיקשטא כי מטה לביתה עלה דביתה ברישא והדר עילאי יהו והדר עילאי רבנן יתיב וכיריך ריפטה ולא אמר להו לרבעןתו כרוכו פלג ריפטה לינוקי לקשייא חדא ולזוטרא תרי אמר לה לדביתה ידענא דרבנן משומם מיטרא קא אתו ניסק לאיגרא וניבעי רחמי אפשר דמרצוי הקדוש ברוך הוא וייתי מיטרא ולא נחזק טיבותא לנפשין סקו לאיגרא קם יהו בחדא זוויתא ואיהי בחדא זוויתא קדים סלוק ענני מהך זוויתא דביתה כי נחית אמר להו אמאו אתו רבנן אמרו להה שדרי אין רבנן לגבי דמר למביע רחמי אמיטרא אמר להו ברוך המקום שלא הצריך אתכם לאבא חלקייה אמרו להה ידענן דמיטרא מחמת מר הוא דאתא אלא לימה אין מר הנני מיל' דתמייה אין מאי טעמא כי יהיבנה למר שלמא לא אסביר אין מר אפיה אמר להו שכיו יום הווי ואמינא לא איפגר ומאי טעמא דרא מר ציבי אחד כתפה וגלימה אחד כתפה אמר להו טלית שאללה היהתה להכى שאלי ולהכى לא שאלי מאי טעמא כולה אורחא לא סים מר מסאניה וכי מטה למיא סים מסאניה אמר להו כולה אורחא חזינה במא לא קא חזינה מאי טעמא כי מטה מר להיזמי והיגי דלינחו למניה אמר להו זה מעלה ארוכה וזה אינה מעלה ארוכה מהי טעמא כי מטה מר למטה נפקא דמר כי מיקשטא אמר להו כדי שלא אתן עיני באשה אחרת מאי טעמא עילא היא ברישא והדר עילאי מר אבתורה והדר עיליןן אבן אמר להו משומם שלא בדקתו לי מאי טעמא כי כיריך מר ריפטה לא אמר אין אליו כרוכו משומם שלא נפיישא ריפטה ואמינא לא אחזיק בהו רבנן טיבותא בחנים מאי טעמא יהיב מר לינוקא קשייא חדא ריפטה ולזוטרא תרי אמר להו האי קאי בביתא והאי יתיב בכינשתא ומאי טעמא קדים סלוק ענני מהך חזיק בהו רבנן טיבותא בחנים ומאי טעמא קדים סלוק ענני מהך זוויתא דהוות קיימת דביתה דמר לעננא דידייה משומם דעתה שכיה באביה ויהבא ריפטה לעניין ומרקבה הביתה [ו Ана יהיבנה] וזה ולא מקרבה הניתמתה.